

வாழ்க்கை
வரலாற்றுத்துறையில்
புதிய சுடர்

விஜயேந்திரனின்
ஆசகவி
கல்லடி வெலுப்பிள்ளை

மயிலங்கூடலூர்
பி. நடராசன்

‘கலைக்கண்’
மறுபிரசரம்
23-12-1973

திருமகள் அமுத்தகம்
சன் னுகம்

வாழ்க்கை வரலாற்றுத் துறையில் புதிய சுடர்

எழுத்திலே தோன்றிய தமிழ் அறிஞர்கள், சமூகத் தொண்டர்கள் முதலியோரின் பணிகளைப் பற்றிய முழுமையான—ஆழமான—ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள எவரும் முன் வருவதில்லை: ‘காலந்தோறும் தமிழ்’ என்ற வகையிலேயே மேலோட்டமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலை இன்று ஒரளவு மாறி வருகிறது. அறிஞர்களைப் பற்றி ஆழமாகவும் அகலமாக வும் ஆராயும் முயற்சியைச் சிலர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். எனினும், பல்கலைக் கழகம், சாகித்தியமன்றவும், கலைக் கழகம், கலாச்சாரத் துறை அமைச்சு முதலிய நிறுவனங்களே இம் முயற்சிகளைத் திட்டமிட்ட வகையில் சிறப்புடன் மேற்கொள்ள முடியும். பண பலமும் ஆய்வை மேற்கொள்ளக்கூடிய ஆட்பலமும் ஆய்வுக்குச் சான்றுதாரங்களாயமையும் நூல்கள், பிறவெளியீடுகள் என பவற்றைப் பெறும் வாய்ப்பும் இவற்றிற்கே உண்டு.

தனிப்பட்டோர் இம் முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது பல இன்னல்களையடைய நேர்கிறது. இதனால் அரைக்கறையாக ஆய்வு நின்றுவிடுவது முண்டு. இத்தகைய பிரச்சினைகளை வெற்றிகொண்டு உறுதியுடன் செயற்படும்

தனியார் முயற்சிக்குச் சான்றுக் காழ்க்கை வரலாற்றுத் துறையில் ஒரு புதிய சுடராக ஆசக்கி கல்லடி வேலூப்பிள்ளை என்ற நூல் அன்னமையில் வெளிவந்துள்ளது.

கவிஞராக, சிறுக்கை ஆசிரியராக, நாவலாசிரியராக, பருவவெளியீடொன்றின் இணையாசிரியராக, விமர்சகராகத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகமான திரு. விஜுயேந்திரன் இந்த நூலின் மூலம் சிறந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூலாசிரியராகவும் தம்மை அறிமுகம் செய்துகொள்கிறார்; எடுத்த பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து அணவரின் பாராட்டுக்குமுரியவராகிறார்.

நூலாசிரியர் ஆசக்கவியின் பேரனவர். எனினும், இவ்வறவுமுறை நூலின் சிறப்புக்கு எந்தவகையிலும் குறுக்கே கநிற்கவில்லை. ‘இந்நூலிலேயான் ஆசக்கி கல்லடி வேலூப்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்வையும், பணியையும் நடுநின்று வருமாரிசனங்கு செய்திருப்பதாகவே கருதுகிறேன்’—என்ற நூலாசிரியரின் கூற்றுப்பொய்யன்று என்பதை நூலிலுள்ள 90 பக்கங்களையும் படித்து முடித்ததும் உனர் முடிகிறது. இந்நூல் ஆசக்கவியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், பணிகளையும்

சுவைப்பட எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், ஆசுக்கவியின் கவிதை கள், கட்டுரைகள், கண்டனங்கள், விமர்சனங்கள் என்ப வற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட பொறுக்கு மணிகளையும் இந்நால் கொண்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட பொருளைப்பற்றி மேலும் மேலும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் முன்னேடி நால்கள் அமையவேண்டும். வேலுப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலை ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்நால் அமைந்துள்ளது.

ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை என்ற துமிவிகடகவி தென்னிலி இராமனின் நினைவும் கூடவே தோன்றும். ஆசுகவியை ஈழத்துத் தென்னிலி இராமஞக்கும் அளவுக்கு அவர் பற்றிய கதைகள் ஈழ மெங்கும் பரவியுள்ளன. மலைசியாவிற்கூட இது போன்ற கதைகள் பரவியுள்ளன. அதுமட்டுமன்றி ‘எத்தாருக்குப் போனாலும் புத்தாருக்குப் போகாதே’ போன்ற சில வசைக் கவிகளும் மக்கள் மனதிற் பதிந்து இன்றுவரை நிலைபெற்று விட்டன. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே ஆசுகவி பற்றிய கருத்துணர்வுகள் கட்டி யெழுப்பப்பட்டுள்ளன.

‘விகடகவி’, ‘வசைக்கவி’ என்பவெல்லாம் ஆசுகவியின் ஆளுமையின் ஒருசிறு கூறே; முழுமையல்ல என்பதை இந்நால் ஆதாரபூர்வமாக நிறுவு

கிறது: இந்நால் கல்லடி வேலுப்பிள்ளையை வரலாற்று ஆய்வாளராக, வசனநடை கைவந்த வல்லாளராக, சுதேச நாட்டியம் இதழின் ஆசிரியராக, ஆசுகவியாக, கண்டனப்புவியாக, சேதசிய வாதியாக, நவயுகத்தை வரவேற்கும் முற்போக்காளராக, தொழிலாளர் சேதாழராக, காந்திய வாதியாக, விமர்சகராக, தலைசிறந்த தமிழராக எம்முன்னே நிறுத்துகிறது.

ஆசுகவியவர்கள், அக்காலச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த பெரும்பாலோருடைய போக்கையறிந்து அதற்கேற்பத் தமது பாதையை இணங்க அமைத்துக்கொண்டவரல்லர். அவர் காலத்தின் குரலாக—குறியாக—வாழ முனைந்தவர். சமுதாயத் தின் மேல்மட்டத்திலுள்ளவர்கள், போலிகள் முதலியோருக்கு எதிராக நீச்சலிட்டவர். சமுதாய சீர்திருத்தம் பற்றிய உறுதியான கருத்துக்கள் ஆசுகவியிடம் இருந்தன. அவர் அவற்றை மக்கள் மத்தியிலே பரப்பமுற்பட்டார். பழைய மரபுகளைப் போற்றிய அவர் புதிய மரபுகளை உருவாக்குவதிலும் முன்னின்றார். இவற்றுக்கு உறுதுணையாகச் ‘சுதேசநாட்டியம்’ இதழை அவர் நடாத்திவந்தார். ‘சுதேச நாட்டியம் பத்திரிகை அஞ்சானம் யோடும் சாதனைகள் புரியும் வண்ணமும் பத்திரிகை நடாத்த வேண்டும் என்ற அவாவினர்க்கு ஆதரவுமாகத் திகழுவல்ல மிகச் சிறந்த ஒரு

பத்திரிகையாகும்' — என்று நூலாசிரியர் கூறும் கருத்து ஆசகவியின் ஆற்றலை அளவிடுவது மட்டுமன்றி, இன்றைய ஏடுகளை மதிப்பிடும் அளவு கோலாகவும் அமையக் கூடிய தாகும்.

நாவலர் பரம்பரை என்ற தும் கண்டனங்களே எமது நினைவுக்கு வரும். ஆசகவி அவர்கள் தமது சூர்ஷமையான கண்டனங்கள் மூலம் தாம் நாவலரின் வாரிச என்பதை நிலைநாட்டியுள்ளார். நாலா சிரியர் சுதேசநாட்டியத்தி லிருந்து பெற்று வெளியிட்டிருக்கும் கண்டனங்கள் 'இவை நாவலர் ஜயா அவர்களுடையனவாயிருக்குமோ?' என்ற ஜயத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில், நாவலர் பாணியில் அமைந்திருக்கக் காணகின்றோம்.

ஆசகவியவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் படைப்பிலக்கியங்களெனப்படும் சிறுக்கை, நாவல் முதலியவற்றுக்குப் போதிய ஆதரவு இருக்கவில்லை. ஆசகவியவர்கள் தமது இதழ் களில் நொறுங்குண்டிருதயம், அரியமலர் முதலிய நாவல்களை மதிப்பீடு செய்ததுடன் அவற்றின் இலகுவான மொழி நடையையும் போற்றியுள்ளாரென்பதை இந்தநால் எடுத்துக் காட்டுகிறது,

மறைமலையடிகளாரின் தனித்தமிழ்இயக்கம் தமிழகத் தமிழ் மேலுமொரு மலையாளமாகவோ கண்ணடமாகவோ மாற்றமடைவதைத் தடுத்து நிறுத்தியது. ஈழத்தில் அக்

காலத்திருந்த வித்துவசிரோ மனிகள் மறைமலையடிகளைக் கண்டித்து எழுதியபோது அவர்களை மறுத்து, அடிகளாரை ஆதரித்த பெருமை ஆசகவியவர்களுக்கு உண்டு என்று நூலாசிரியர் காட்டுகிறார். மறைமலைஅடிகளாரைத் தமது ஆதர்சமாகக் கொண்டுவாழ்பவர் பலர் இன்றும் இங்கு உள்ளனர். அவர்கள் தமது முன்னேடியை அறிந்துகொள்ள இந்நால் உதவுகிறது:

ஏகாதிபத்திய ஆட்சி நிகழும்போது தமது வயிற்றை நிரப்புவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டு அடிமை வாழ்வு வாழும் போக்கினர் பெருந்தொகையினராகஇருப்பது இயல்பு. 'பாஸூ இரவல், ஆடையிரவல், உத்தியோக மிரவல்' என்ற நிலையில் மயங்கி வாழ்வோர் மத்தியிலே 'பொற் காலம்' ஒன்றைக் கற்பணியிலே கண்டு அதனை உருவாக்க உழைப்பவர்களே சுதந்திரத்தின் விடுவெள்ளிகளாவர். வெள்ளையராட்சிக்காலத்திலே விடுதலைப் பெற்ற ஒரு பொற்காலத்தைக் கணவுகண்டு அதனை மக்களுக்குக் காட்டிய சிலரில் ஆசகவியும் ஒருவர் என்பதையும் இந்நால் எடுத்துரைக்கிறது.

இந்நால் ஆசகவியின் முழுமையான ஆளுமையை மக்கள்முன்னிறுத்தும் பணியை முன்வைத்து ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு வேண்டிய பொருத்தமான சான்றுகளை திரு. விஜயேந்திரன் பொறுப்புணர்ச்சியோடு தெர்ந்து

தொகுத்து வழங்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்னாம்.

வரலாற்று நூலொன்றைப் பூரணத்துவத்துடன் எழுதுவதில் பல இடர்கள் உள்ளனர்கள் முழுமையாக நூல் வடிவில் வெளிவருவது அவரின் வரலாற்றை எழுதுவதற்கு இன்றியமையாததாகும். தமிழ்க்கறும் நல்லுலகம் ஆசகவியின் படைப்புக்களை முழுமையாக வெளியிட முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் ஆசகவியின் பூரணமான வரலாற்றுநூல் உருவாக முடியும்.

திரு. விஜயேந்திரன் அவர்கள் தமக்குக்கிடைத்தசான்றுகளைக் கொண்டு வாழ்க்கை வரலாறுக்கும் விமர்சனமாகவும் அமையும் இந்நாலைச் சிறப்பாக எழுதி முடித்த மைப்பாராட்டத்தக்கது.

நூலாசிரியரின் மொழி நடைத்தனித்துவமானது. எழுதுமதிப்புக்குரிய ஆசானும், விமர்சகருமான செந்தமிழ்மணி பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் மதிப்புரையிற் கூறுவதுபோல ‘இந்நூலாசிரியர் எழுதும் தமிழ்நம்மைக்கவர்க்கிறது’. வடமொழி கலந்த மணிமிடைபவளமாக நூலாசிரியரின் உரைநடை அமைந்திருந்தபோதிலும் அதில் ஒரு தனிக்கவர்ச்சி உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

நூலின் வாழ்த்துரையில் பேராசிரியர் கலாநிதி சுவித்தியானந்தன் அவர்கள் கூறுவதை முடிவுரையாகத்தருவது பொருத்தமுடையதாகும் :-

‘கல்லடி வேலுப்பிள்ளையின் படைப்புக்கள் பல அவருக்குக் (நூலாசிரியர்க்குக்) கிடைக்கவில்லை; அவற்றையும் தேடி எடுத்து ஆசகவியின் முழுமையான தொண்டினை ஆசிரியர்மதிப்பிடுவாரென எதிர்பார்க்கின்றோம். அதற்குரிய மனப்பாங்கும் ஆற்றலும் அவரிடம் உண்டு. அவர் முயற்சிக்குங்க்கமும் ஆக்கமும் அளிப்பது முத்துத் தமிழிலக்கியவளர்ச்சியிற் கருத்துடையோர் கடனாகும்.’

ஆசகவியின் படைப்புக்களை அச்சப்படியாகவோ, கையெழுத்துப் படியாகவோ பாதுகாத்துவவத்திருப்போர் அனைவருக்கும் பேராசிரியரின் வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பிக்கவிரும்புகிறோம்.

நூலாசிரியர் :—

விஜயேந்திரன்

பதிப்பு :—

நயினுர் பிரசுரம்,
மாவிட்டபுரம்.

விலை :—

ரூபா 4 =

பக்கங்கள் :—

90+xii

